

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Agnieszki Rokosz

po rozpoznaniu dnia 26.02.2018r, 14.06.2018r, 06.09.2018r, 03.10.2018r, 06.11.2018r, 17.12.2018r, 21.12.2018 roku na rozprawie w L. sprawy :

T. G. s. J. i I. zd. K. urodzonego (...) w W.

Oskarżonego to, że :

1. W dniu 30 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci heroiny o wadze 0,130 grama brutto tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
2. W dniu 26 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat powyżej 500 złotych na szkodę K. G. tj. o czyn z art. 278§1k.k.
3. W dniu 27 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat powyżej 500 złotych na szkodę K. G. tj. o czyn z art. 278§1k.k.
4. W dniu 28 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat powyżej 500 złotych na szkodę K. G. tj. o czyn z art. 278§1k.k.

orzeka:

5. Oskarżonego **T. G.** uznaje za winnego tego, że w dniu 30 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał nieznaczną ilość środków odurzających w postaci heroiny na własny użytek o wadze 0,06 grama netto tj. o czyn z art. 62 a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii umarza postępowanie z uwagi na jego znikomą społeczną szkodliwość;
6. Oskarżonego **T. G.** uznaje za winnego tego, że w dniu 26 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat w łącznej kwocie 500 złotych na szkodę K. G. tj. wykroczenia z art. 119§1k.w. w zw. z art. 4§1k.k. i za to na podstawie art. 45§1 k.w. umarza postępowanie wobec przedawnienia jego karalności;
7. Oskarżonego **T. G. uznaje za winnego tego, że** w dniu 27 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat w łącznej kwocie 500 złotych na szkodę K. G. tj. wykroczenia z art. 119§1k.w. w zw. z art. 4§1k.k. i za to na podstawie art. 45§1 k.w. umarza postępowanie wobec przedawnienia jego karalności;
8. Oskarżonego **T. G. uznaje za winnego tego, że** w dniu 28 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat w łącznej

kwocie 500 złotych na szkodę K. G. tj wykroczenia z art. 119§1k.w. w zw. z art. 4§1k.k. i za to na podstawie art. 45§1 k.w. umarza postępowanie wobec przedawnienia jego karalności;

9. Na podstawie art. 624§ 1 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

10. Na podstawie art. 618§1 pkt 11 kpk w zw. z art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze i §14 ust.2 pkt.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 504(pięćset cztery) złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu

UZASADNIENIE

Wyroku SR w Legionowie z dnia 21.12.2019r. Sygn. akt II K 308/17

Na podstawie całokształtu ujawnionych okoliczności, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony K. G. na swojej działce w miejscowości S. L. przy ulicy (...) parkuje około 150 pojazdów różnych typów i marek w większości są to samochody ciężarowe. Na sąsiedniej działce swoją firmę zajmującą się zagospodarowaniem terenów zielonych prowadzi jego syn D. G.. W firmie (...) zatrudnionym był oskarżony T. G.. W dniu 26 czerwca 2016 roku oskarżony T. G. w godzinach wieczornych przyjechał swoim samochodem marki H. (...) wraz z drugim pracownikiem B. B. na działkę D. G.. Oskarżony przeskoczył przez bramę i z działki należącej do pokrzywdzonego K. G. zabrał w celu przywłaszczenia około 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej około 500 złotych. Oskarżony przez dziurę w betonowym ogrodzeniu działki podawał akumulatory B. B., które wspólnie załadowali do samochodu oskarżonego i odjechali. W dniu 27 czerwca 2016 roku i w dniu 28 czerwca 2016 roku oskarżony T. G. ponownie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z działki pokrzywdzonego K. G. po 5 około sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat po około 500 złotych za każde 5 akumulatorów. W dniu 27 czerwca 2016 roku oskarżony T. G. sprzedał w skupie złomu prowadzonym przez Ł. B. 200 kilogramów złomu akumulatorowego, za który otrzymał kwotę 460 złotych.

W dniu 30 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. oskarżony T. G. wbrew przepisom ustawy posiadał na własny użytek środki odurzające w postaci heroiny o wadze 0,06 grama netto, która została zabezpieczona podczas przeszukania użytkowanego przez niego samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) przez funkcjonariuszy M. M. i A. K. z Komisariatu Policji w S..

Oskarżony T. G. ma 36 lata posiada wykształcenie średnie z zawodu jest technikiem mechanikiem, jest kawalerem obecnie utrzymuje się z prac dorywczych i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 1200 złotych miesięcznie, nie posiada majątku, był wcześniej karany z art. 280§1k.k. oraz z art.62 ust. 1 z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, nie był leczony psychiatrycznie był leczony odwykowo z uwagi na uzależnienie od heroiny.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

-wyjaśnień oskarżonego T. G. (k. 45-48,172, 206)

-zeznań świadków K. G. (k. 191-192), D. G. (k.2-4, 196-198), Ł. B. (k.36-38, 173), B. B. (k.33, 173), J. B. (k.204-205), D. K. (k. 205-206).

A nadto Sąd wziął pod uwagę :

k. 1, 7 notatka urzędowa

k. 9 -12, 14-17, 18-20 protokół przeszukania

k. 22-25 protokół zatrzymania

- k. 27 pokwitowanie
- k. 28 protokół użycia testera
- k. 29, 31 dokumentacja fotograficzna
- k. 40 kserokopia formularza przyjęcia odpadów
- k. 49-51, 88-90, 113-114, 187-188 KRK
- k. 60-63 odpisy wyroków
- k. 80 -81 opinia Laboratorium Kryminalistycznego
- k. 91 dane osobopoznawcze
- k. 138 dokumentacja leczenia oskarżonego
- k. 148-161 opinia sądowo-psychiatryczna
- k. 176-181 opinia biegłego A. P.

Oskarżony T. G. został oskarżony o czyn z art. 62 ust. 1 z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz o 3 występki z art. 278§1k.k.

T. G. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że nie kradł żadnych akumulatorów pokrzywdzonemu K. G.. Przyznał, że jest uzależniony od narkotyków w tym heroiny i obecnie leczy się uczestniczy w programie metadonowym, jednak zaprzeczył aby zabezpieczona heroina należała do niego. Wskazał, że narkotyk został znaleziony w samochodzie, który był użytkowany przez niego ale oskarżony wyjaśnił, że pożyczał go również swoim kolegom. W postępowaniu przed Sądem oskarżony podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym oraz dodatkowo podał, że środki odurzające to było zabrudzenie na „pazłotku” znalezionym przez funkcjonariuszy policji. Sąd nie dał wiary jego wyjaśnieniom albowiem są one nielogiczne, sprzeczne z treścią zeznań przesłuchanych w sprawie świadków oraz stanowią jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony zmierzająca do uniknięcia odpowiedzialności karnej za własne czyny. Wyjaśnienia T. G. są sprzeczne z zeznaniami m.in. świadka Ł. B., który zeznał, że pracuje w punkcie skupu złomu. Wskazał, że w dniu 27.06.2016 roku do skupu złomu przyjechał nieznanemu mu mężczyzna, który okazał dowód osobisty na nazwisko T. G. i zaoferował mu do kupienia 5-6 sztuk akumulatorów, które łącznie ważyły 220 kilogramów. Wskazał, że kupił od niego w/w akumulatory po cenie złomu akumulatorowego za łączną kwotę 460 złotych. Świadek podał, że tego rodzaju sytuacja powtórzyła się jeszcze dwa razy, kiedy T. G. przywiózł mu do sprzedaży po 220 kilogramów złomu akumulatorowego i za każdym razem płacił mu po 460 złotych oraz wystawiał rachunek. Ł. B. wskazał, że T. G. wcześniej też sprzedawał mu jakieś akumulatory, jednak nie wie dokładnie kiedy to było ani ile łącznie kilogramów złomu akumulatorowego sprzedał mu wcześniej oskarżony bo nie wystawił mu dokładnych rachunków. Wskazał, że T. G. nie mówił mu skąd ma akumulatory zaś on nie podejrzewał, iż te rzeczy mogły pochodzić z kradzieży. Na potwierdzenie swoich zeznań świadek przedłożył jeden z wystawionych rachunków na kwotę 460 złotych za 200 kilogramów złomu akumulatorowego z dnia 27.06.2016 roku. W toku przewodu sądowego świadek potwierdził złożone zeznania i dodał, że akumulatory były stare i zużyte nie nadawały się do użytku bo w przeciwnym razie użytkowałby je. Świadek podał, że akumulatory przywiezione przez oskarżonego były duże o wadze po 40 kilogramów każdy i pochodziły z samochodów ciężarowych. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka z wyjątkiem faktu iż przyjmował po 220 kilogramów złomu akumulatorowego czemu przeczy kwit na którym widnieje ilość 200 kilogramów, ponieważ są one logiczne, spójne, wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zdarzenia. Zeznania te nie zawierają sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufanie Sądu co do ich szczerości.

Pokrzywdzony K. G. zeznał, że wszystkie akumulatory które zginęły z jego działki w S. były jego własnością, a zawiadomienie w sprawie złożył jego syn D. G.. Świadek zeznał, że nie jest w stanie podać dokładnie ile akumulatorów mu skradziono i kiedy ponieważ jego działalność jest sezonowa i ma dużo samochodów. Podał, że czasem jego samochody stoją nie używane przez pół roku i wówczas nie zagląda do nich. Podał, że skradziono z co najmniej 10 samochodów akumulatory używane, jednak nie wie ile miały lat ani jakiej marki były. Wskazał, że akumulatory skradziono mu 2 krotnie. Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego jako logicznym, spójnym i skorelowanym z pozostałymi dowodami zebranymi w postępowaniu. Należy zauważyć, że pokrzywdzony nie został w ogóle przesłuchany przez oskarżyciela w postępowaniu przygotowawczym, a złożenie przez niego zeznań dopiero po prawie 2 latach od zdarzenia w postępowaniu sądowym utrudnia możliwość ustalenia dokładnego stanu faktycznego w tym przede wszystkim ilości skradzionych akumulatorów i ich łącznej wagi.

Świadek D. G. zeznał, że prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie zagospodarowania terenów zielonych na działce w miejscowości S. L. przy ulicy (...). Podał, że w swojej firmie wykorzystuje samochody, które parkuje na sąsiedniej działce gdzie stoją samochody jego ojca K. G.. Podał że na działce ojca zaparkowanych jest około 150 samochodów różnych marek i typów. W dniu 29.06.2016 roku stwierdził, że w około 10 samochodach jego ojca brakuje akumulatorów. Świadek podał, że tego dnia wieczorem jego sąsiadka J. B. zadzwoniła do niego i powiedziała mu, że ktoś kręci się przy bramie jego działki. Zeznał, że przyjechał na miejsce ale nikogo nie zobaczył, obok działki zobaczył jedynie samochód swojego pracownika oskarżonego T. G.. J. B. powiedziała mu, że widziała T. G. obok działki wieczorem w dniu 26.06.2016 roku. Wskazał, że w rozmowie ze swoim pracownikiem B. B. ustalił, że w dniu 26.06.2016 roku B. B. pomagał T. G. w załadunku akumulatorów bo oskarżony powiedział mu, że na jego polecenie mają je przewieźć na inną działkę. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jako spójnym i logicznym.

Świadek B. B. zeznał, że w dniu 26.06.2016 roku wraz z oskarżonym T. G. pojechali jego samochodem na bazę i oskarżony poprosił go, aby pomógł mu załadować akumulatory do samochodu. Wskazał, że oskarżony powiedział mu, że choć na miejscu nie było D. G. wcześniej uzgodnił z nim, że przewiezie akumulatory na inną działkę. Świadek zeznał, że oskarżony podawał mu akumulatory przez dziurę w betonowym płocie, a następnie załadowali je do samochodu oskarżonego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one logiczne, spójne, wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie. Świadek jest dla oskarżonego osobą obcą dlatego nie miał żadnego powodu aby go bezpodstawnie obciążać.

Świadek J. B. zeznała, że zna oskarżonego T. G., który pracował u jej sąsiada D. G.. Podała, że zapamiętała jedno zdarzenie kiedy wieczorem zauważyła oskarżonego przeskakującego ogrodzenie na posesji D. G., jego samochód stał przy ogrodzeniu. Świadek zeznała, że natychmiast zadzwoniła do D. G., który przyjechał na działkę ale nie znalazł oskarżonego. J. B. zeznała, że tydzień później D. G. powiedział jej mężowi, że z posesji zginęły akumulatory jednak nie zna żadnych szczegółów tego zdarzenia.

Świadek D. K. zeznał, że jest sąsiadem D. G.. Wskazał, że pamięta jedno zdarzenie kiedy zadzwonił do D. G. bo zauważył samochód, który wieczorem wjeżdżał na sąsiednią posesję ze zgaszonymi światłami. Nie pamiętał jednak ani koloru ani marki samochodu, nie wie też kto był kierowcą. Zeznał, że później słyszał plotki, iż pokrzywdzonemu ukradziono akumulatory.

Sąd dał wiarę zeznaniom powyżej opisanych świadków jako spójnym i logicznym oraz wzajemnie ze sobą korespondującym.

Sąd dał wiarę treści opinii biegłego rzeczoznawcy A. P. (2) jako rzeczowej, spójnej. Biegły A. P. wskazał, że wysokość szkody powstałej w wyniku popełnienia czynu zabronionego w zakresie czynów z pkt 2-4 aktu oskarżenia wynosi łącznie 1500 złotych tj. oskarżony dokonał zaboru po 5 akumulatorów których łączna wartość wynosiła po 500 złotych i taka sama ilość była przedmiotem szkody w każdym z czynów. Biegły w swojej opinii podał, że zgodnie z treścią zeznań pokrzywdzonego K. G. dokonano zaboru akumulatorów z samochodów ciężarowych. Pojedynczy akumulator w samochodzie ciężarowym waży od 40 do 50 kilogramów. Zgodnie z zeznaniami Ł. B. pracownika punktu złomu u którego oskarżony miał sprzedać akumulatory wskazał on, iż „były one zużyte i miały wartość złomu, gdyż po

zakupie używał by ich” k. 173. Z uwagi na brak informacji odnośnie gabarytów i parametrów prądowych akumulatorów precyzyjne oszacowanie ich wartości nie jest obecnie możliwe. Przeprowadzone przez biegłego rozpoznanie cen jednostkowych skupu zużytych akumulatorów samochodowych występujących na rynku w 2016 roku tj. w czasie dokonania kradzieży wskazuje, że cena 1 kilograma złomu akumulatorowego kształtowała się w przedziale od 2,30 zł do 2,70 złotych a biegły przyjął do swoich wyliczeń średnią cenę tj. 2, 50 złotych za 1 kilogram złomu akumulatorowego. Przyjmując, że 15 akumulatorów ważyło łącznie 600 kilogramów (15*40 kilogramów) trzeba przyjąć, że łączna wartość akumulatorów wyniosła 1500 złotych. Ponieważ każdorazowo w trakcie 3 czynów oskarżony miał dokonywać zaboru w celu przywłaszczenia około 5 akumulatorów, należało przyjąć, że ich wartość zgodnie z opisem przyjętym przez oskarżyciela wynosiła w dniach 26, 27 i 28 czerwca 2016 roku tj. w datach dokonanych czynów po 500 złotych. W ocenie Sądu sporządzona przez A. P. (2) opinia jest kompleksowa, ujmując wszystkie aspekty przedmiotowej sprawy. Posiada ona walory jasności i zupełności jest przekonywująco uzasadniona. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia jest dowodem o fundamentalnym znaczeniu w przedmiotowej sprawie, a żadna ze stron skutecznie jej nie zakwestionowała. Opinia udziela odpowiedzi na postawione pytania,

Ze sporządzonej w sprawie opinii z badań chemicznych Laboratorium Kryminalistycznego (...) w W. wynika, że badaniu poddano pakiet z folii aluminiowej z zawartością środka odurzającego w postaci heroiny o wadze nett 0,06 grama netto. Sąd dał wiarę opinii jako spójnej, logicznej i rzetelnej.

W sporządzonej w sprawie opinii sądowo-psychiatrycznej biegli psychiatry nie stwierdzili u T. G. choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego, jego poczytalność w odniesieniu do zarzucanego mu czynu jak i w tracie postępowania nie budzi wątpliwości. U badanego rozpoznano zespół zależności alkoholowej i uzależnienie od narkotyków obecnie jest on leczony w programie metadonowym. Opinia biegłych psychiatrów (k. 140-142) jest jasna i pełna, sporządzili ją biegli dysponujący fachową wiedzą z dziedziny zdrowia psychicznego, nie były ona kwestionowana przez strony. Wobec powyższego Sąd na jej podstawie ustalił poczytalność oskarżonego, uznając że miał on zachowaną pełną zdolność rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swym postępowaniem.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

T. G. został oskarżony o to, że :

1. W dniu 30 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci heroiny o wadze 0,130 grama brutto tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
2. W dniu 26 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat powyżej 500 złotych na szkodę K. G. tj. o czyn z art. 278§1k.k.
3. W dniu 27 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat powyżej 500 złotych na szkodę K. G. tj. o czyn z art. 278§1k.k.
4. W dniu 28 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. gmina S. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat powyżej 500 złotych na szkodę K. G. tj. o czyn z art. 278§1k.k.

Sąd po analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym przede wszystkim opinii biegłych rzeczoznawczy majątkowego A. P. oraz opinii z badań chemicznych Laboratorium Kryminalistycznego (...) w oparciu o dyspozycję art. 4§1 k.k. zmienił kwalifikację prawną przypisanych oskarżonemu czynów. Sąd uznał oskarżonego T. G. za winnego tego, że w dniu 30 czerwca 2016 roku w miejscowości S. L. wbrew przepisom ustawy posiadał nieznaczną ilość środków odurzających w postaci heroiny na własny użytek o wadze 0,06 grama netto tj. o czyn z art. 62 a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii umorzył postępowanie

z uwagi na jego znikomą społeczną szkodliwość. Należy zauważyć, że biorąc pod uwagę fakt posiadania przez oskarżonego, który przyznał iż jest uzależniony od heroiny, środka odurzającego w ilości 0,06 grama netto heroiny Sąd uznał iż tego rodzaju czyn jest znikomo społecznie szkodliwy. Zgodnie z zasadami wiedzy trudno uznać, iż tego rzędu ilość heroiny mogłaby oskarżonemu posłużyć chociażby do jednorazowego odurzenia się nią. Nie można natomiast przyjąć większej masy środka jak uczynił to oskarżyciel przypisując oskarżonemu posiadanie ilości 0,13 grama brutto heroiny, którą to wartość obliczono łącznie dodając wagę heroiny i jej opakowania z czego większość masy stanowiła folia aluminiowa, w której znaleziono zapakowany środek odurzający.

W odniesieniu do czynów z pkt 2-4 aktu oskarżenia Sąd w oparciu o dyspozycję art. 4§1k.k. uznał oskarżonego T. G. za winnego tego, że w dniach 26 czerwca 2016 roku, 27 czerwca 2016 roku oraz w dniu 28 czerwca 2017 roku w miejscowości S. L. dokonywał on każdorazowo zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej około 5 sztuk akumulatorów o wartości ogólnej strat w łącznej kwocie po 500 złotych przy każdym z czynów na szkodę K. G. a jego czyny stanowiły wykroczenia z art. 119§1k.w. Należy zauważyć, że w okresie trwania procesu wartość szkody przyjmowana przy wykroczeniu zmieniała się i stanowiła $\frac{1}{4}$ najniższego miesięcznego wynagrodzenia. Nie można w tym zakresie pominąć treści art. 4§1k.k. i Sąd zobligowany był rozstrzygać na korzyść oskarżonego i przyjąć stosując najwzględniejsze dla niego przepisy iż jego zachowanie zrealizowało znamiona 3 wykroczeń z art. 119§1k.k. Kierując się dyspozycją art. 45§1 k.w. karalność wykroczenia ustaje z upływem roku od jego popełnienia, nie dłużej niż 2 lat od daty wszczęcia postępowania w sprawie. W przedmiotowej sprawie postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie wydano w dniu 30.06.2016 roku k. 41 akt . Obecnie doszło zatem do przedawnienia karalności wszystkich trzech czynów z art. 119§1k.k . z pkt 2-4 aktu oskarżenia, co obligowało Sąd do umorzenia postępowania w tym zakresie.

Sytuacja majątkowa oskarżonego przemawia w ocenie Sądu za zwolnieniem go z kosztów postępowania, orzeczenie w tym przedmiocie znajduje uzasadnienie w treści art.624§1 kpk. Sąd na podstawie art. 618§1 p.11 kpk w zw. z art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze i §14 ust.2 pkt.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zobowiązany był zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) wynagrodzenie w kwocie 504 złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT za pełnienie obowiązków obrońcy oskarżonego z urzędu i kwotę tę wypłacić z sum Skarbu Państwa.